

Theodor Hartvig

E-17

De va ein gang vi sku áfre te misjonen ~~xxx~~ i kjarke
dær nere i Skanninavi á sa vet du Sigur var dær á sa smæt n
noen a di sám satt nærmest om di hadde noen ting imot an gav
fæmti daler te misjonen, sa n. Sá var de ingen ~~xx~~ sám hadde no
imot dæ.

Dæ va en sám hette Alek Hårn sám kám opp i frá
Vintchester á sa stáppa n i ~~Wopæka~~ Wopæka den dagen á sa hadde n
vel en snutfull spær je áx sa jekk n bort te ~~den hærre~~
Alek Tårn á sa glant n opp i ^{på n} øyene á sa sa n, "E de denna dei
kalla kjempa?" "Jei ^{Jei} ska ji de kjempa jei sa x Alek, á sa slo n
te n i æua sa n rulla i gata. Sá sa Siggur-- ja n krusla sei
opp på beina ijenn. Sá sa n, Á du, á du, ~~xxxxxx~~ ko vonn han
blæi! sa n.

Han hadde vært ~~ix~~ i Våpæka á sa hadde n kjøpt en sánn
--antar de va en bakstáv á sa hadde n me en ^{sánn} trommelt sám
hørte te på táppen á dæn trommelt n hadde n kjørt vækk på veien
hæmmáver. Sá dan etter da ser u var sændan, á han kom te kjarke
á sa sto n opp á sporte di sám va dær om di inkje hadde sett noko
te ein kakkelåmsstávi--øverdelen te en kakkelåmsstávi. Sá sa vi
at vi hadde ikke de. Men de va en sám sto ~~x~~ ápo længer bak i
kjarke á ~~xx~~ sa, "Du må ha vært full da, Sigur, når du kjøpte vækk
stáven."